

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

8. Artingvs moribundus famulo suo laico crimen olim commissum sub sigillo confessionis detegit; qui tamen inde ad hoc sigillum non tenetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

pictio perinde ac scriptio in ducendis lineis ac figuris consistit. Tum quia non minus pictiores in pingendo, quàm studiosi litterarum in studendo animi voluptate capiuntur, ac detinentur, quod signum est, attem pingendi liberalem esse. Cùm ergo pictura seu pictio in præsentia totam malitiam habeat ab omissione Sacri, satisfacit Apelles, si solâ hanc in confessione exponat, nec opus est dicere, pinxi, & ideo non audiui Sacrum

Atque ex his patet ad rationes in contrarium allatas; tamen enim pictura materialiter sit actus commissionis: formaliter tamen non est malus, nisi propter omissionem actûs debiti, ut benenotat Becanus in primam secundæ Tr. 2. c. 3. q. 4. num. 6.

VIII. *Artingus in articulo mortis famulo suo homini laico & prudenti sub sigillo confessionis crimen olim à se commissum detegens, cape, inquit, hos 100 florenos, qui sunt de bonis à me malè paratis, & quamprimum expirauero, restitue eos Artingo.* At famulus iste à morte Domini sui cupit prius de hac restitutione conferre cum alijs viris bonis; cùm autè istud non possit aliter facere, quàm manifestando Domini sui defectum, timet violationem sigilli. *Queritur. Vtrum famulus iste sigillo aliquo obligetur, aut saluo isto conferre cum viro aliquo bono possit de re sibi credita?*

Videtur obligari sigillo confessionis. Ita Adrianus in 4. quest. vnica. & Nauarrus in Enchiridio

chiridio c. 8. n. 7. & nonnulli. Ratio est. Tum quia famulus, tametsi nec ex confessione, nec per istam peccatum domini sui resciat, aliquo tamen modo participat vsum clavis scientiæ, quatenus ex intentione instar Sacerdotis assumitur ad conscientiam purgandam. Tum quia prædictus famulus, si ante confessionem à domino suo fuisset interrogatus circa modum restitutionis, idemque, quod modò, accepta pecuniâ facere iussus in ordine ad confessionem ritè instituendam, teneretur sigillo confessionis, vt cum Facundez & alijs docet Diana P. 5. Tr. II. Resol. 44. Ergo etiam iam tenetur, cum nõ absque respectu ad confessionem à Domino peccatum ei aperiatur, & restitutio mandetur. Tum quia aliàs redditur odiosum Sacramentum pœnitentiæ, si, quod sub sigillo confessionis alteri detegitur, non sub eodem reticeatur. Tum quia, esto famulus non obligaretur ad sigillum ratione confessionis, tamen vi promissionis ad idem sigillum teneretur, vt docet S. Thom. in 4. dist. 21. n. 3. quest. 2. ad 2.

Resp. Famulum non obligari ad reticendum peccatum Artingi Domini sui sub sigillo confessionis, sed ex lege secreti naturalis. Ita Suarez To. 4. in 3. part. Diss. 33. sect. 2. n. 1. Valentia, Vasquez, Tanner, Lugo, Dedicastillo de Pœnit. Tr. 8. D. 12. n. 31. & plerique alij. Ratio est. Quia vbi non est Sacramentalis

Talis confessio, quam pœnitens facit Sacerdoti in ordine saltem ad consequendam quoque sacramentalem absolutionem, ibi non est sigillum confessionis. Atqui in nostro casu nō est talis sacramentalis confessio. Ergo nec sigillum. Mai. ex eo probatur, quod iuxta communem TT. obligatio sigilli sit effectus confessionis sacramentalis; quod autem non est, non causat, & (vt loquuntur Iuristæ) quod iure non subsistit, nullum præstat effectum. Min. hinc constat, quōd Artingus sciat, famulum suum esse laicum, cui idcirco utique sacramentaliter confiteri non cupit; certè intentio confitendi ex nulla circumstantia casus cōijci potest. Quod si tamen ex hypothese putaret, laicū etiam vt talē absolueri posse, eiq; confiteri intenderet, adhuc laicum non teneri sigillo confessionis, volunt Doctores communiter, teste Dicastillo n. 30. quia cū erret ex ignorantia juris, non apprehendit veram absolutionem sacramentalem, qualem Christus instituit, sed laicam, quam Christus non instituit. His opponunt se Gaspar Hurta. D. 12. de pœn. diff. 3. & nonnulli. Mouentur, quia aliàs odiosa fieri posset confessio, si pœnitentes scirent, sua peccata licitè evulgari posse, si ipsi aliquid juris ignorarent, & fortè absolutionem à Christo non institutam apprehenderent; quotus enim quisque est pœnitentium, qui sciat omnia iura pertinentia ad abso-

absolutionem à Christo institutam? Verùm contra istos adhuc stat resolutionis nostræ ratio; propter defectum scil. confessionis sacramentalis saltem apprehensæ non adesse eiusdem effectum; vnde etiam rationabiliter confessio odiosa reddi nequit, cùm ex illo nihil detegatur.

Ad 1. in contrarium negamus famulum participare vllum vsum clavis scientiæ, cùm confessio nulla intercesserit. *Ad 2. negamus* ob causam recens indicatam, ex qua ipsa etiam vrgent Suarez, *sect. 2. cit. num 4.* Henriquez & alij. *Ad 3. negamus*, inde odium confessionis rationabiliter prouenire, cùm facillè cuiq; constet, nullam hinc extitisse confessionem sacramentalem. *Ad 4. itidem negamus*, vi saltem promissionis oriri obligationem sigilli confessionis, cùm absque ratione hoc asseratur, vt notant Theologi communiter.

IX. *Arialdus in casum cum graui censura Papæ reseruatam incidit, nec tamen ante paschalem communionem (cui absque infamia subducere se nequit) sive Pontificem sive Episcopum adire potest. Confert igitur se ad Parochum suum, & absolutionem ab eo flagitat. Queritur. Vtrum Parochus absoluere Arialdum possit?*

Videtur non posse? Ita P. Vasquez T. 3. in 3. Part. Q. 91. art. 3. dub. 8. n. 4. & dub. 9. n. 23. quem præter alios sequitur Diana F. 9. Tr. 7. Res. 10. Mouentur. Tum quia Tridentinum

sess.